

שיחת חיזוק מהגאון רבי מאיר גריינימן שליט"א לבני ישיבה
נאמר בשיעורו ב"צ של אביו הגר"ש זללה"ה י"ג אדר
רק להתחזק בעמל התורה

לגבי חיזוק של יקרות הזמן. **ידוע שמחללים שבת בשביל שמישהו יחיה עוד דקה.** וכן מי שאומר הריני צדיק ונמצא רשע, אז גם שאלה שאולי בכל זאת מועיל הקידושין, שמא הרהר תשובה בליבו, אז ממילא הוא כן צדיק. אז רואים שאפשר הכל להפוך ברגע אחד. אמר הריני צדיק ואפשר להפוך את זה, ולחלל שבת בשביל עוד דקה. **אז רואים את היקרות של כל דקה ודקה של בן אדם, כמה שזה חשוב.**

אז אני אמרתי תמיד משל, והרבה כבר יודעים את זה, אז אולי יש כאלה שלא יודעים. מתי שממלאים את הבקבוקים ביקב, אז אם בקבוק אחד לא יתמלא, אז כל הבקבוקים נוסעים ואחד נשאר ריק, והוא גם נוסע ריק. אז ממילא זה המשל, **שזה הדקות של בן אדם שהולכים, דקה ועוד דקה ועוד דקה הולכת, מתי שאתה ממלא את הדקה הזאת בתורה ובמעשים טובים, אז הרווחת את הדקה. לא מילאת אותה, היא הולכת ריק.** זה כמה שצריכים לחשבן כמה החשיבות של כל דקה ודקה, שזה כאילו שהבקבוק נשאר ריק והוא הולך ריק. זה מה שצריכים לדעת את החשיבות של כל דקה ודקה.

מרבה תורה מרבה חיים, כתוב ברבינו יונה על המשנה הזאת באבות, שמי שיודע טוב ללמוד ויודע איך לומדים, יש לו יגון ואנחה, אחד זה כלות הלב ואחד זה חולי הלב, עד שהוא יברר את כל הסוגיות עם כל הפרטים. אז באמת שהיו צריכים אמבולנס כל יום, וזה החידוש של המשנה שמרבה תורה מרבה חיים ולא יצטרך את האמבולנס. רואים מה זה ללמוד תורה, **ללמוד תורה זה מצב של פיקוח נפש.**

וזה מה שראינו אצל החזון איש, שהוא למד בפיקוח נפש כל החיים, עם יגיעה עצומה ונוראה שאי אפשר לתאר את זה. רבי אהרן קרליניר אמר פעם שהוא רוצה לדעת מה זה חיבוט הקבר בעולם הזה, אז הוא אמר שיש לו כבר את המשל: "אם בשבת נכבה הנר, ועכשיו בדיוק צריכים לראות איזה תוספות, ואי אפשר לראות את התוספות כיוון שנכבה הנר, הייסורים האלה זה מסתמא העניין של חיבוט הקבר". ככה דיברו גדולים. עכשיו עד לא מזמן אבא שלי הכיר אותו את רבי אהרן קרליניר, זה היה אחד מהגדולים.

מענין לענין איך שצריך להזהר בדיבור, אז כל העניין הוא לדקדק על דיבור ודיבור. כמו שאומרים חז"ל מה אומנתו של אדם בעולם הזה ישים עצמו כאילם, אם לא שמים כאלם אז ברוב דברים לא יחדל פשע ונכשלים. בפרט לשון הרע ורכילות וכל הדברים האלה, שהחפץ חיים כבר עשה ספר מיוחד בשביל זה, יש גם, אני אומר, איסור דאורייתא לאו שלא תונו, מצערים את החבר, אומרים לו משהו שהוא לא רוצה לשמוע. עוברים על לא תונו, לאו גמור מדאורייתא, אז צריכים להזהר בכבוד חברך ולא לצער אף אחד, אם לא, עוברים לא תונו.

הגאון אומר, כל זה בדברים יתירים, אז יש כף הקלע, אבל אם מדברים דברים אסורים לשון הרע ורכילות ושאר דברים שאסורים לדבר וכיוצא בו, אז יורדים לשאול מטה, ואי אפשר לשער גודל היסורים והתלאות שסובל. **ומאידיך, מי שסותם את הפה ולא מדבר, הוא זוכה לאור גנוז שאין כל מלאך וברירה יכולים לשער, זה החילוק בין זה לזה, כמה שצריכים להזהר בדיבור ולא לצער את השני, זה הכל מדאורייתא, של לאוויין ועשה.**

עכשיו, שזה שעת מלחמה, צריך להתחזק. אני זוכר, שמתני שהיה פה בירושלים, מה החזו"א התחזק יותר, הוא התחזק בעמל התורה יותר. **כמה שהוא כבר עמל בתורה באופן נורא בלי סוף, אז הוא התחזק עוד יותר בעמל התורה, זה מה שהוא עשה, לא הלך כל כך להגיד את התהילים, רק להתחזק בעמל התורה.**

הדברים שאמרנו להתחזק, גם בדיבור, וגם לנצל כל דקה ודקה. וגם לנצל את השישי שבת, שלא יבטלו את השישי שבת. **מישהו אמר פעם, שאם שישי שבת מבטלים קצת, אז ממילא חיים חמש ימים בשבוע במקום שבע ימים בשבוע. ממילא חיים 50 שנה במקום 70 שנה.** עד כמה שצריכים לשמור על השישי שבת, ולהוסיף לימודי התורה, צריכים לדעת את כל התורה, אז צריכים לשמור את השישי שבת, שאדם יעיין בכל הדברים האלה, הוא יראה עד כמה שהוא צריך להתחזק.

אז גם בפורים, וגם בשישי שבת, וגם בשמירת הזמן, אז לא לבזבז דקה מהחיים. אם מאבדים חיים, מאבדים שנים, מאבדים זה, זה מה שצריכים להתחזק. **ובפרט עכשיו בזמן מלחמה, אז בודאי צריך להתחזק. בן אדם יש לו את הכוח להתחזק.**

ורואים בגמרא ביומא לה, שרבי אלעזר בן חרסום היה עשיר מאוד, והלל היה עני מאוד. אז הגמרא מסיימת, נמצא שהלל מחייב את עניים, ורבי אלעזר בן חרסום את העשירים. רואים שיש תביעה, רואים מהלל מרבי אליעזר בן חרסום שאתה כן יכול, אם אתה תרצה אתה תהיה. צריכים להתחזק בזה. וגם אנחנו חייבים, שאלה של חילול ה'. **אם לא מתחזקים, אחד לומד מהשני ומתרשל, וככה הוא היה מתחזק.** כמו שהגמי' אומרת מה זה חילול ה' כגון אנא אם אני הולך ד' אמות בלי תורה בלי תפילין אז זה חילול ה', אז רואים שכן אדם צריך להתחזק בכל הדברים.